

Med Hensyn til de foreslaaede Forbedringer af Lønnen for enkelte specielle Lønningsklasser skal bemærkes:

Togførernes Løn maa under Hensyn til det dem paahvilende Ansvar og til det ønskelige i, at de efter en længere Tids Tjeneste i Togpersonalet kunne opnaa en passende Slutningsløn, erkendes at trænge til en Forbedring. Man har derfor foreslaaet at dele dem i 3 Klasser med en Løn af henholdsvis 1,650 Kr., 1,500 Kr. og 1,350 Kr. (nuværende Løn 1,500 Kr., 1,350 Kr. og 1,200 Kr.)

Portørers og Brofarles Lønning har siden Oktober 1888 været fastsat saaledes, at de begynde med en aarlig Løn af 600 Kr., der ved Oprykning gennem de 5 Klasser stiger med 60 Kr. for hver Klasse, indtil der naas en Slutningsløn af 840 Kr. aarlig. Naar henses til det Ansvar, der paahviler disse ansatte, og til den Arbejdsdygtighed og Paalidelighed, der kræves af dem, maa det erkendes, at Vederlaget (særlig Begyndelses- og Slutningslønnen) er for lavt, og det bør derfor forhøjes noget. Forhøjelsen er foreslaaet iøvrtstaaet paa den Maade, at der i hver Portørklasse gives 60 Kr. mere i Løn end for Tiden, saa at Lønningsstalaen kommer til at gaa fra 660 Kr. til 900 Kr. Da en stor Del af de paagældende saa Opholdstillæg, formenes de her opførte Lønningsstater at kunne betegnes som tilfredsstillende.

Stationshudenes Løn foreslaas forhøjet fra 660 Kr. til 720 Kr. aarlig. De ere for Tiden lønede som Portører af 4de Klasse, og man finder det rimeligt, at dette Forhold bevaras.

Matrosers og Skibsfyrhøvederes Løn foreslaas sat til 1,020 Kr., 960 Kr. og 900 Kr. aarligt, eller 60 Kr. mere end hidtil for hver af de 3 Klasser, hvori de ere delte. De nye Satser passe bedst med de Forhold, der bestaa mellem disse Funktionærers Løn og Portørernes, hvorhos det maa bemærkes, at der i og for sig er Anledning til at forhøje Lønnen noget af Hensyn til, at de paagældende for en Del have Natjtjeneste uden herfor at oppebære Nattpenge. At indføre de sidstnævnte for Søfarisafdelingens Vedkommende kan ikke tilraades.

I Paragraffens Slutning er Bestemmelsen om Lønningsstillæget til Kontorassistenter udeladt, jfr. foran. I øvrigt afvige Slutningsbestemmelserne kun paa et Par enkelte Punkter fra § 8 i Loven af 1892. Der er optaget en Bestemmelse om, at der kan tillægges indtil Halvdelen af Fuldmægtigene et Bestillingsstillæg af 300 Kr. Et saadant Bestillingsstillæg stønnes det naturligt at

tilstaa de Fuldmægtige, hvis Arbejde kræver større Anvendelse af Tid og Omhu, og hvis Forretninger have saa megen Betydning, at deres Ansvar overstiger det, der i Almindelighed paalægges Fuldmægtige. Dette stemmer med, hvad der ellers er Tilfældet i Statstjenesten. Dernæst er det ønsket for ønskeligt at indsætte en Bestemmelse om, at mindre Dufører kunne tilstaaes af Administrationen uden særlig Rigsdagsbevilling for hvert enkelt Tilfælde. Saadanne Dufører tilstaaes for Tiden til Belønning for særlig Omhu og god Konduite, udbvist af det underordnede Personale, sædvanligvis paa Beløb af fra 4 til 30 Kr. efter det enkelte Tilfældes Bestaafenhed. Der tilfigtes ikke nogen Forandring i de gældende Regler, men det anses for mest korrekt, at Forholdet ogsaa finder sit Udtryk i denne Lov.

ad § 7.

I Loven af 1892 ere Alderstillaegene i Overensstemmelse med de tidligere Regler for de overordnede ansatte i Sjælland og Fyn og med det midlertidige Lønningsreglement af 5te Maj 1887 bestemte til 10 pCt. af Begyndelseslønnen 3 Gange efter hvert 4de Mars Tjeneste, saaledes at Udgangspunktet for Beregningen er den 1ste April efter Udnævnelsen, for saa vidt denne ikke netop falder paa denne Dag. Grundregelen om Alderstillaegene er bibeholdt, men dog med den Modifikation, at Udgangspunktet for Beregningen bliver Ansættelsesdagen, eventuelt den 1ste i den paafølgende Maaned. Beregningen fra den 1ste April har vel nærmest sin Grund i Hensynet til et lettere Regnskabsarbejde, men den indeholder en Ubillighed mod de ansatte og staber en Ulig- heds mellem deres Vilkaar, der savner tilstrækkelig Føje. Særlig falder dette i Øjnene, naar — hvad der haves adskillige Eksempler paa — en Funktionær er ansat lige for 1ste April, en anden kort efter denne Dato, idet den ene da maa vente i ca. 5 Aar paa sit Alderstillaeg, medens den anden faar det efter lidt over 4 Mars Forløb.

Med Hensyn til Overførelsen af Alderstillaeg har man foreslaaet de samme Regler som efter Loven af 1892, dog saaledes, at man i Paragraffens 2det Stykke har benyttet Udtrykket „Lønningsklasse“ i Stedet for Udtrykkene i Loven af 1892, der kunne give Anledning til Tvivl, og at Stationsforstanderen i Kjøbenhavn ikke er medtagen som overførende Alderstillaeg fra andre Stationsforstander-Stillinger. Dernæst foreslaas det, at Alderstillaegene overføres ved Overgang til en lavere Lønningsklasse. Dette skuldes Hensynet til, at det kan være ønskeligt at